

234 ES naslovljen na Sodišče, v postopku, ki poteka pred njim med Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich, o razlagi člena 141 ES in člena 1 Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL L 45, str. 19), je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, sodnik, C. W. A. Timmermans, sodnik, A. Rosas, J.-P. Puissochet (poročevalec) in J. N. Cunha Rodrigues, predsedniki senatov, R. Schintgen, sodnik, F. Macken, sodnica, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr, sodnik, in R. Silva de Lapuerta, sodnica, generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 8. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) Ugodnost, da se osebam, ki služijo vojaški rok ali nadomestno obvezno civilno služenje, ki ga je mogoče prostovoljno podaljšati, pri izračunu odpravnine, do katere bi bili lahko naknadno upravičeni, upošteva trajanje navedenih obdobj, je treba razumeti tako, da to predstavlja element plačila v smislu člena 141 ES.
- 2) Člen 141 ES in Direktiva Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske ne nasprotujeta temu, da se pri izračunu odpravnine iz naslova delovne dobe na delovnem mestu upošteva tudi obdobje vojaškega roka oziroma enakovredno civilno služenje, ki ga večinoma opravljajo moški, kar pa ne velja za obdobje starševskega dopusta, ki ga najbolj pogosto izrabijo ženske.

(¹) UL C 202 z dne 24.8.2002.

Sodba Sodišča

(tretji senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi C-333/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Neizvršitev prenosa Direktive 98/50/ES — Prenos podjetja — Ohranjanje pravic delavcev)

(2004/C 190/05)

(Jezik postopka: francoščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-333/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnica: M.-J. Jonczy) proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(zastopnik: S. Schreiner) zaradi ugotovitve, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 o spremembah Direktive 77/187/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 201, str. 88), oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih ukrepov ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, v funkciji predsednika tretjega senata, sodnik R. Schintgen in sodnica N. Colneric (poročevalka), generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da v določenem roku ni sprejelo zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 o spremembah Direktive Sveta 77/187/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, vložena dne 23. marca 2004

(Zadeva C-150/04)

(2004/C 190/06)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Lyal in S. Tams, kot zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 23. marca 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Danski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Danska, s tem da je sprejela in ohranja v veljavi zakonodajo na področju življenjskih in pokojninskih zavarovanj, na podlagi katere veljajo davčne olajšave in izjeme (členi 18 in 19 zakona o davku na pokojnine) samo za vplačila pri pogodbah sklenjenih s pokojninskimi institucijami s sedežem na Danskem, medtem ko nobena takšna davčna olajšava ni dana za vplačila na podlagi pogodb sklenjenih s pokojninskimi institucijami, ki imajo sedež v drugih državah članicah (členi 52 in 53B), ni izpolnila obveznosti iz členov 39, 43, 49 in 56 ES;

2. Kraljevini Danski naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Danska zakonodaja o inter alia davčnih olajšavah za vplačila v sheme življenjskih in pokojninskih zavarovanj je v nasprotju z določbami Pogodbe ES, ki urejajo svobodo opravljanja storitev, prosto gibanje delavcev, pravico do ustanavljanja ter prost pretok kapitala in jih ni mogoče upravičiti z višjimi razlogi v javnem interesu, kot le-ti izhajajo iz sodne prakse Sodišča.

Svoboda opravljanja storitev (člen 49 ES)

Neobstoj olajšav in izjem za vplačila v tuje sheme pokojninskih zavarovanj ustvarjajo situacijo, da imetniki polic, ki prebivajo na Danskem, ne morejo sklepati pokojninskih zavarovanj s pokojninskimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah, temveč samo na Danskem. Tuje pokojninske institucije de facto ne morejo ponujati svojih storitev na danskem trgu. Pogoji, da morajo imeti sedež na Danskem torej predstavljajo omejitve svobode opravljanja storitev iz držav članic razen Danske.

Prosto gibanje delavcev in pravica do ustanavljanja (člena 39 in 43 ES)

Danski predpisi, ki ne dovoljujejo olajšav za vplačila v tuje pokojninske sheme v glavnem prizadevajo delavce migrante in samo-zaposlene osebe iz drugih držav članic. Delavci in samozaposlene osebe, ki se preselijo na Dansko in ki so že sklenile pokojninsko zavarovanje v drugih državah članicah, morajo zato, da bi lahko uživale enake davčne olajšave kot delavci, ki so sklenili pokojninsko zavarovanje na Danskem, skleniti novo pokojninsko zavarovanje s pokojninskimi institucijami s sedežem na Danskem.

Prost pretok kapitala (Člen 56 ES)

Pogoj, da mora pokojninska institucija imeti sedež na Danskem, da bi zavarovanec lahko dobil davčno olajšavo, pomeni, da imetniki zavarovalnih polic ne morejo skleniti pokojninskega zavarovanja s pokojninskimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah. Danski predpisi torej omejujejo prost pretok kapitala v obliki vplačil in izplačil v pokojninsko zavarovalno shemo.

Višji razlogi v javnem interesu

– Učinkovit davčni nadzor

Potreba po zagotovitvi učinkovitega davčnega nadzora, na katero se sklicuje danska vlada, ne more upravičiti danske

ureditve davčnih olajšav, ki omejujejo zgoraj navedene svoboščine. Predpisi so v nasprotju z načelom sorazmernosti, ker je učinkovit davčni nadzor in preprečevanje davčnih utaj mogoče zagotoviti z ukrepi, ki so manj omejujoči od danskih predpisov, kot na primer pogoj, da morajo davkoplačevalci zagotoviti potrebne podatke kot predpogoj za pridobitev davčne olajšave ali pogoj sodelovanja z davčnimi organi v drugih državah članicah v skladu z Direktivo Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve (¹)

– Doslednost davčnega sistema

Sodna praksa Sodišča priznava, da doslednost davčnega sistema zahteva, da ima država članica, kar se tiče priznavanja davčnih olajšav za vplačila v sheme pokojninskega zavarovanja sklenjena v drugi državi članici, pravico obdavčiti zneske, ki so izplačani iz sheme pokojninskega zavarovanja.

Vseeno pa mora obstajati doslednost glede posameznega davkoplačevalca in tesna povezava med olajšavami za vplačila v sheme in obdavčitvijo izplačil iz sheme.

Komisija meni, da simetrija v davčnem obravnavanju vplačil in izplačil za domače in tuje sheme ni zadostna v delu, v katerem se vplačila v domače sheme lahko uveljavljajo kot davčna olajšava oziroma so izvezeta od plačila davka, izplačila pa so obdavčena, medtem ko vplačila v tuje sheme ne morejo biti predmet davčne olajšave, niti niso ta izplačila obdavčena.

Davčne olajšave, ki so priznane za pokojninske zavarovalne sheme, sklenjene z domačimi pokojninskimi institucijami, primarno v obliki oprostitve plačila davka v višini, ki je enaka znesku vplačil v shemo. Oprostitev plačila davka pomeni, da so domače pokojninske sheme še posebej privlačne, čeprav so izplačila obdavčena kasneje. Dejstvo davčne simetrije za tuje sheme pokojninskega zavarovanja ne more nadomestiti izgubljene davčne olajšave.

Danska mora priznati, da morajo sheme pokojninskih zavarovanj, sklenjene v pokojninskih institucijah s sedežem v drugih državah članicah, imeti enake davčne olajšave kot domače sheme pokojninskega zavarovanja. Samo v primeru, da Danska ni upravičena do obdavčitve izplačila iz sheme pokojninskega zavarovanja, je lahko relevantno obravnavanje z vidika doslednosti davčnega sistema. Danska lahko obdavči vsa izplačila iz sheme imetnikom polic, ki stanujejo na Danskem, ne glede na to ali je bila shema sklenjena na Danskem ali drugje. Danska izgubi to pravico samo, če se imetnik police preseli v drugo državo.

Komisija tudi ugotavlja, da v danskem davčnem sistemu ni bila vzpostavljena potrebna davčna doslednost, saj je Danska s številnimi državami sklenila sporazume o dvojni obdavčitvi, kar pomeni, da doslednost davčnega sistema ni dosežena glede posameznih davkoplačevalcev v smislu tesne povezanosti med olajšavami in obdavčitvijo izplačil iz sheme.

Konvencije o dvojni obdavčitvi, ki sledijo vzorcu OECD zagotavljajo, da izplačila iz pokojninskih shem niso obdavčena niti v državi, kjer ima zavarovanec prebivališče, niti v državi kjer ima sedež pokojninska institucija. Iz navedenih konvencij izhaja, da se izplačila iz shem pokojninskega zavarovanja lahko obdavčijo samo v državi, kjer prebiva upravičenec do pokojnine. Ti sporazumi pomenijo, da se je Danska odpovedala pravici do obdavčitve izplačil pokojninskih institucij s sedežem na Danskem. To je res ne glede na to ali so vplačila v pokojninsko zavarovalno shemo bila predmet davčnih olajšav na Danskem. Po drugi strani Danska lahko obdavči pokojninska izplačila imetnikom polic, ki prebivajo na Danskem, čeprav so bila vplačila v shemo izvedena v eni izmed držav, ki je pogodbenica konvencije.

Druge konvencije o dvojni obdavčitvi vsebujejo določbe, ki dovoljujejo imetnikom polic, da uveljavljajo zmanjšanje davčne osnove za vplačila v tuje pokojninske zavarovalne sheme. Osebe, ki se preselijo na Dansko iz ene izmed teh držav lahko torej obdržijo svoje pokojninsko zavarovanje v domači državi in uveljavljajo zmanjšanje davčne osnove za vplačila v shemo od svojega obdavčljivega dohodka na Danskem. Določbe o olajšavah v navedenih konvencijah kažejo na to, da danska pravila, ki ne dovoljujejo davčnih olajšav za vplačila v tuje pokojninske zavarovalne sheme niso dosledna.

(¹) UL 1977 L 366, str. 15.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Bundesfinanzhofs z dne 18. marca 2004 v zadevi Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Zadeva C-200/04)

(2004/C 190/07)

Bundesfinanzhofs je s sklepom z dne 18. marca 2004 v zadevi Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und

Studienreisen GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 5. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Bundesfinanzhofs predlaga Sodišču, da odloči o naslednjem vprašanju:

Ali velja posebna ureditev za potovalne agente iz člena 26 Direktive 77/388/EGS (¹) tudi za transakcije organizatorja t.i. „High-school programov“ in „College-programov“ z bivanjem v tujini od treh do desetih mesecev, ki jih udeležencem ponudi v svojem imenu, za izvedbo pa uporablja storitve drugih davčnih zavezancev?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) z dne 28. aprila 2004 v zadevi Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH

(Zadeva C-203/04)

(2004/C 190/08)

Landgericht Frankfurt am Main je s sklepom z dne 28. aprila 2004 v zadevi Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 7. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Landgericht Frankfurt am Main predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

Ali se mora člen 10(1) Uredbe (EGS) št. 1538/91 z dne 5. junija 1991 (tržni standardi za perutnino) razlagati tako, da je označba „nadzorovana vzreja“ pri označevanju v skladu s členom 1(3a) Direktive 79/112/EGS način reje v smislu člena 10(1) Uredbe (EGS) št. 1538/91?